

Zvonimir Balog:

Balada o rastresenom profesoru matematike

Nitko od njega rastreseniji nije;

sebe sapuna, a ogledalo brije.

Prije spavanja cipele obuče,

a izuva se kad ide od kuće.

Jednom za ljetne vrućine

hlad nije mogao dokučiti,

tražio je prekidač,

sunce je htio isključiti.

U tolikoj mu je mjeri glava

brojeva puna, da on i kada

treba pjevati – računa.

Događalo se da traži za doručak

Pitagorin poučak,

a da u razredu nastaje graja

kada kaže: "Danas ćemo uzimati

kuhana jaja."

Pozdravi li ga netko,

dogodi se često da, umjesto

da odzdravi, kaže: "Odlično!

Možeš na mjesto."

Jučer se u rastresenosti više

nego proslavio,

umjesto ženina kaputa

ženu je na vješalicu stavio.

Danas je stvar još više ukrasio;

opušak je stavio u krevet,

a sebe ugasio.

